

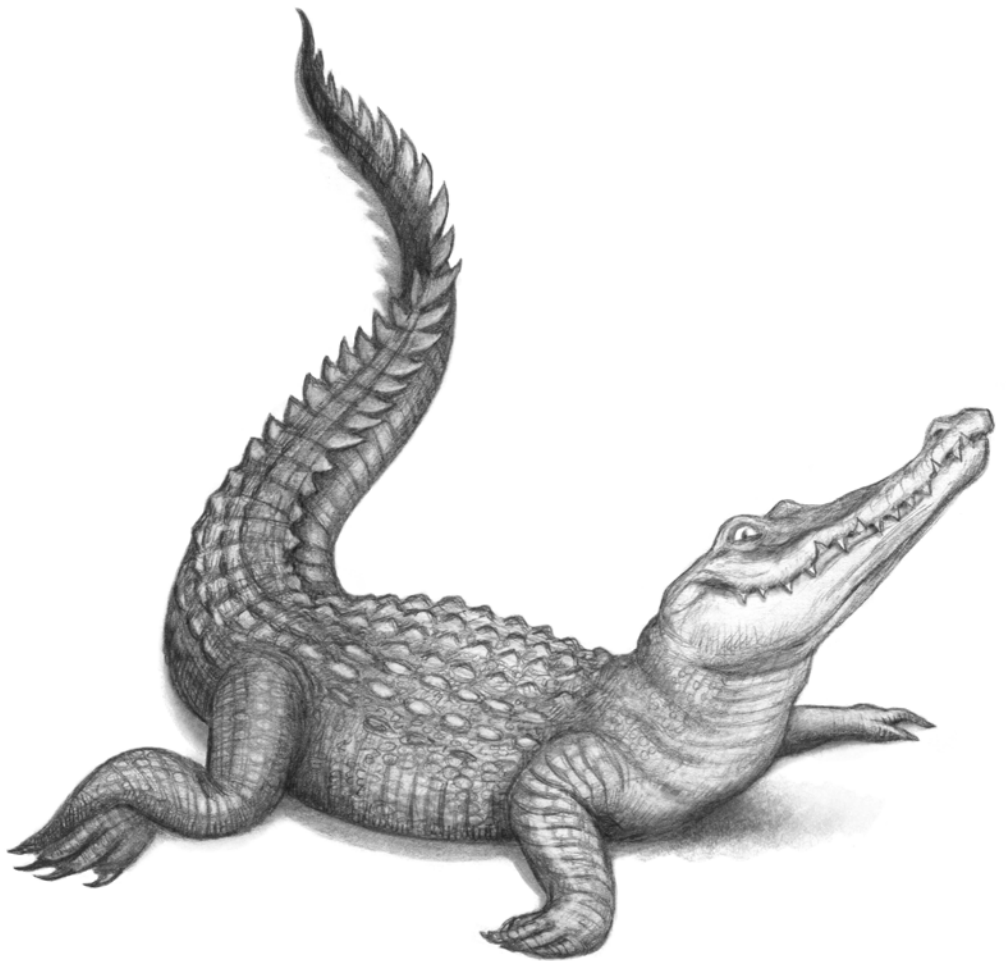

*Familjen
Amarant
flyttar in*

**Elin Ruuth
Johanna Magoria**

**BONNIER
CARLSEN**

INNEHÅLL

kapitel 1	<i>Några verkligt spektakulära personer</i> . . .	s 9
kapitel 2	<i>Mistel och Tistel letar efter krokodiler</i> . .	s 17
kapitel 3	<i>En inbjudan</i>	s 23
kapitel 4	<i>Familjeporträttet</i>	s 26
kapitel 5	<i>Den odugligaste cykeln i världen</i>	s 31
kapitel 6	<i>Amaranterna gör en utflykt</i>	s 35
kapitel 7	<i>Man tackar inte tjänstefolk</i>	s 41
kapitel 8	<i>Klädkammaren</i>	s 46
kapitel 9	<i>Tesalongen</i>	s 49
kapitel 10	<i>Poppels rum</i>	s 54
kapitel 11	<i>Hej då för nu</i>	s 61

Några verkligt spektakulära personer

å Neos gata finns ett hus som inte liknar något annat.

Om hösten växer gräset gult och högt, om våren tinar vantar och godispapper fram i den spretiga häcken mot gatan. Ingen sköter om trädgården, ingen rör sig i huset där alla lampor är släckta och alla stolar osuttna. Om det ens finns lampor. Om det ens finns stolar.

Någon borde bo där, tänker Neo. Någon som hade barn.

En dag i mitten av maj är Neo ute med sin sparkcykel, just när en bil stannar vid det märkvärdiga husets grind. Bilen är gammal och tjuvig, som en leksaksbil. Dörrarna öppnas och ut kommer några verkligt spektakulära personer.

”Vilka är ni?” säger Neo. ”Bor ni här?”

”Vi är tjänstefolket”, säger han i finast kostym.

”Herrsskapet kommer på tisdag.”

Och så låser han upp grinden!

Har Neo verkligen aldrig hört talas om familjen Amarant?

Det är Aster som är pappan och husets ägare.

Det är Poppel som är storebror och tvillingarna Mistel och Tistel och lillasyster Hassel.

Det är Kockan och Stallmästarn, och nanny Gardénia förstås. (Familjen Amarant har många fler tjänare, men de blir kvar i det stora huset på landet.)

Amaranterna är en ätt med gamla anor. De är släkt på nära håll med både Gustav Vasa och drottningen av Saba, med ätten von Schönen-Schuhen från Tyskland och familjen Di Belle Scarpi från Italien.

”Det skulle ta för lång tid att förklara allt”, säger den fina herren. ”Du får ta dig en titt på släktträdet.”

”Är det det där?” säger Neo och pekar på ett särskilt vackert träd med hundratals skära små knoppar.

”Åh, jösses”, säger den fina herren. Ur bagageutrymmet tar han fram en bricka med en pyramid av champagneglas, som han balanserar på ena handen.

”Vem är du då?” säger Neo.

”Jag är butlern. De kallar mig Fredriksson”, säger Fredriksson. Men sen hinner han verkligen inte prata mer.

Neo undrar hur gamla de där barnen kan vara. Om de har egna mobiler, och vad det är för ett djur i den övertäckta buren som Stallmästarn bär på. Om fem dagar är det tisdag, då flyttar de in. Familjen Amaranth!

Det blir så att Neo övar tricks med sin sparkcykel ganska länge i närheten av Amaranthuset, både på torsdagen och fredagen efter skolan. Ibland får han en skymt av tjänstefolket genom fönstren eller ute i trädgården, det putsas och plockas, kånkas och klipps. Hela helgen står Neo vid grinden och övar. I huvudet går det som en ramsa:

Hassel, Mistel, Tistel, Poppel.

På måndagen har han taekwondo.

”Kan vi klippa våra buskar så de ser ut som djur?”
frågar Neo i bilen.

”Tyvärr inte”, säger mamma.

Så blir det äntligen tisdag, hjärtat blixtrar och
dundrar i bröstet!

På morgonen har ingen kommit. Efter skolan
har ingen kommit. Men efter middagen, när Neo

och mamma går till livsen för att köpa fiskmat. Då är barnen där!

”Nämen, oj”, säger mamma. ”Här var det ... Nya grannar.”

